

Ivan Albreht.

Pred svitom nove zarje.

MRTVIM V SPOMIN
ŽIVIM' V OPOMIN.

N O Č .
=====

Mimo okna senca
hušknila je v noč,
iz noči je človek
kriknil na pomoč.

Krik je brez odmeva.
Tisoč src drhti,
ko nekje na vasi
spet je tekla kri.

Babica v naročju
vnuček zahteti:
"Mati, glejte tamle
atove oči!"

"Joj, kako me prosil -
Očka, očka moj!"
"" Kaj si bolan, moj mali?
Nikar se nič ne boj!" "

Starica se prekriža
in stisne se v gube,
mimo okna tiho
Kajn po cesti gre.

N E D E L J A .

*****

Kakor drhteča nevesta,
odeta v svilen pajčolan,
tak lepa je danes nedelja,
tak je današnji dan.

Med klasjem zorečim gresta
mati in hči po vzvrteh,
žena kot gruda je toga,
dekle nosi sonce v očeh.

Z lin oglase se zvonovi,
mala ko ptička čeblija:
"Mati, pa kam so šli oče,
da jih ni nič več doma?"

V dalji šumijo gozdovi,
žena se stiska v gube,
na sklenjene žuljave roke
nemo rosijo solze.

Mala strmi in se čudi:
"Mati, zakaj pa nebo
danes tako je rdeče
kot bi škrlatno bilo?"

Ženi se dvigajo grudi
(raz vas sem odjeknil je strel).
"Joj, hčerkica moja, nikoli
te očka ne bo več objel!"

Vsa zbegana stenja trepeče,
nihče ne ve kod in ne kam,
zvonovi, grobovi, gozdovi molčijo
kot da jih tega dneva je sram.

Za cerkcije trava rdeče
se v soncu iskri od krvi.
"Mati", plane tja hčerka,
"poglejte, kje očka leži!"

Z V E S T O B A   P I Š E .
=====

In zdaj ti pišem kot iz samostana.
Tam, kjer so stale nekdaaj naše kmečke hiše,
le žalost na obraze mrtve riše
in vse življenje tu je ena sama zana.

Nemara misliš, da je kaj ljudi med nami -
Morša se kdaj bili, zdaj ni človeka,
za volkom volk ne tuli ampak veka,
in brata se spoznata šele v grobni jami.

In kjer so hiše stale, zdaj se razvaline,
požgani, razdejani naši so domovi,
očetje, bratje in sinovi
ponižanja trpe najhujše bolečine.

O Jurjevica tvoja, moja, naša,
kaj šmarnic tukaj je nekoč dehtelo!
Nič manj po vasi src ni krvavelo,
odkar se bere todi nam strahotna maša!

Tako je zdaj. Potrpi, dragi,
trpljenje nikdar ni za večno.
Zdaj sem dekle - Nekoč bom mati,
in ti boš oče - Očka, srečno!